

==უკან

შემდეგ>

საკასაციო საჩივარი			
საქმის ნომერი	ას-1375-2021	კატეგორია	საწინააღმდეგო სამართლებრივი დავა
თარიღი	16/06/2022	სახეობა	დაკავშირებული უძრავ ქონებაზე საკუთრებასთან
შედეგი	გაუქმდა და მიღებულია ახალი გადაწყვეტილება	დავის საგანი	უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა

გადაწყვეტილება/განჩინება

ას-1375-2021

16 ივნისი, 2022 წელი

ქ. თბილისი

სამოქალაქო საქმეთა პალატა

შემადგენლობა:

გიორგი მიქაუტაძე (თავმჯდომარე),

რევაზ ნადარაია (მომხსენებელი), თამარ ზამზახიძე

საქმის განხილვის ფორმა – ზეპირი მოსმენის გარეშე

კასატორი – ნ.ფ-ვა (მოპასუხე)

მოწინააღმდეგე მხარე – თ.ტ-ძე (მოსარჩელე)

მესამე პირები – ნ.ტ-ძე, ბ.ტ-ძე, მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანო - სსიპ სახელმწიფო ზრუნვისა და ტრეფიკინგის მსხვერპლთა, დაზარალებულთა დახმარების სააგენტოს მეურვეობა-მზრუნველობის და მხარდაჭერის სერვისების დეპარტამენტის აჭარის ა.რ. ცენტრი

გასაჩივრებული განჩინება – ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2021 წლის 7 ოქტომბრის განჩინება

კასატორის მოთხოვნა – გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება და საქმის დაბრუნება ხელახლა განსახილველად

დავის საგანი – უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა, ხელშეშლის აღკვეთა

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

1. თ.ტ-ძემ (შემდგომში მოსარჩელემ) სარჩელი აღძრა სასამართლოში ნ.ფ-ვას (შემდეგში მოპასუხის) მიმართ და მოითხოვა მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან მოსარჩელის საკუთრებაში არსებული, ხელვაჩაურის რაიონის, სოფელში (უძრავი ქონების საკადასტრო კოდი) მდებარე საცხოვრებელი სახლის გამოთხოვა და მისი გამოთავისუფლებულ მდგომარეობაში მოსარჩელისათვის გადაცემა.

სარჩელის საფუძვლები:

1.2. 2020 წლის 14 ივნისს მოპასუხემ, მოსარჩელის კუთვნილ საცხოვრებელ სახლში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ შეაღწია და დაეუფლა მოსარჩელის საკუთრებას. აღნიშნულის გამო მოსარჩელე მეუღლესთან ერთად ცხოვრობს ნაქირავებ ბინაში, გაუსაძლის პირობებში და ადგება ზიანი.

1.3. წარმოდგენილი შესაგებლით მოპასუხემ მიუთითა, რომ არის ქონების მართლზომიერი მფლობელი, ვინაიდან მოსარჩელის შვილის - რ.ტ-ძის ჯერ კიდევ კანონიერი მეუღლეა და სადავო სახლში ცხოვრობს მოსარჩელის შვილთან ქორწინების შემდეგ. მოპასუხის მითითებით, აღნიშნულ სახლში იგი ცხოვრობს მცირეწლოვან შვილიშვილთან ერთად და ამოსახილვის შემთხვევაში თარგობა სასახლირბოლის პარიში

1.4. ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2021 წლის 28 იანვრის საოქმო განჩინებით საქმეში მესამე პირად ჩაბმული იქნა სსიპ სახელმწიფო ზრუნვისა და ტრეფიკინგის მსხვერპლთა, დაზარალებულთა დახმარების სააგენტოს მეურნეობა-მზრუნველობისა და მხარდაჭერის სერვისების დეპარტამენტის აჭარის ა/რ ცენტრი, ასევე არასრულწლოვნები - ნ.ტ-მე და ბ.ტ-მე.

1.5. ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2021 წლის 02 აპრილის გადაწყვეტილებით სარჩელი დაკმაყოფილდა; აღკვეთილ იქნა ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელში მდებარე, N..... საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული უძრავი ქონების უკანონო ხელყოფა და დადგინდა ამ მიზნით ნ.ფ-ვას გამოსახლება მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონებიდან და გამოთავისუფლებული ფართის თ.ტ-ძისათვის ჩაბარება. მოსარჩელეს უარი ეთქვა გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიეცევაზე.

1.6. პირველი ინსტანციის სასამართლოს ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მოპასუხემ და მოითხოვა გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა.

1.7. დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიეცევაზე უარის თქმის ნაწილში გადაწყვეტილება კერძო საჩივრით გაასაჩივრა მოსარჩელემ და მოითხოვა აღნიშნული მოთხოვნის დაკმაყოფილება.

სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი და ფაქტობრივ-სამართლებრივი დასაბუთება:

2. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2021 წლის 29 ივნისის განჩინებით არ დაკმაყოფილდა თ.ტ-ძის კერძო საჩივარი დაუყოვნებლივ აღსრულებაზე უარის თქმის ნაწილში ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს 2021 წლის 02 აპრილის გადაწყვეტილების გაუქმების შესახებ.

2.1. ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2021 წლის 07 ოქტომბრის განჩინებით ნ.ფ-ვას სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა. უცვლელად დარჩა ხელვაჩაურის რაიონული სასამართლოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება.

სააპელაციო სასამართლო დაეთანხმა პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

2.2. ხელვაჩაურის რაიონის სოფელში მდებარე N..... საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული უძრავი ქონების მესაკუთრედ რეგისტრირებულია თ.ტ-მე.

2.3. მოსარჩელე თ.ტ-მე არის მოპასუხის მამამთილი. მოსარჩელის შვილთან - რ.ტ-ძესთან ქორწინების შემდეგ ნ.ფ-ვა საცხოვრებლად გადავიდა მოსარჩელის კუთვნილ, ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტის სოფელში (ს/კ N.....) მდებარე საცხოვრებელ სახლში, სადაც ცხოვრობს არასრულწლოვან შვილებთან, ნ. და ბ.ტ-მეებთან ერთად. ნ.ფ-ვა და მისი მეუღლე ფაქტობრივად დაშორდნენ ერთმანეთს და ცხოვრობენ ცალ-ცალკე.

2.4. სააპელაციო პალატამ განმარტა, რომ სააპელაციო სასამართლოს მსჯელობის საგანს წარმოადგენდა იმ საკითხის გარკვევა-შეფასება, აპელანტს გააჩნდა თუ არა უძრავი ქონების მართლზომიერი ფლობის უფლება და არსებობდა თუ არა რეგისტრირებული მესაკუთრის - თ.ტ-ძის ვინდიკაციური მოთხოვნის გამომრიცხავი გარემოება. პალატის განმარტებით, ერთმანეთს უპირისპირდება თ.ტ-ძის საკუთრების უფლება და ნ.ფ-ვას საცხოვრისის უფლება, რაც უკავშირდება არასრულწლოვანი შვილების დედასთან ცხოვრების უფლებას. პალატამ მიუთითა, რომ საცხოვრისის უფლება არ გულისხმობს სხვისი საკუთრებით სარგებლობასა და ფლობას და ამ გზით საცხოვრისის უფლების განხორციელებას.

2.5. სააპელაციო სასამართლომ მიუთითა, უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის, როგორც მესაკუთრის ერთ-ერი უმნიშვნელოვანეს უფლებაზე, რომლის უზრუნველყოფა სავინდიკაციო სარჩელის შეტანის გზით ხდება. მოთხოვნა დაკმაყოფილდება შემდეგ შემთხვევაში: უნდა არსებობდეს ნივთის მესაკუთრე, უნდა არსებობდეს ნივთის მფლობელი და მფლობელს არ უნდა ჰქონდეს ამ ნივთის ფლობის უფლება. ამდენად, დასახელებული ნორმების შესაბამისად, ვინდიკაციური სარჩელის საფუძვლიანობა მოწმდება იმ გარემოებათა შეფასებით, არსებობს თუ არა მოსარჩელის საკუთრების უფლება ნივთზე და იმყოფება თუ არა ეს ნივთი სხვა პირთა არამართლზომიერ მფლობელობაში, ანუ ხორციელდება თუ არა მფლობელობა საამისო უფლების გარეშე. პალატის მითითებით, დგინდებოდა მოსარჩელის სადავო უძრავი ქონების მესაკუთრედ ყოფნისა და მოპასუხის მიერ აღნიშნული ქონების ფლობის ფაქტი, ხოლო მოპასუხის მიერ ვერ იქნა დადასტურებული მისი მტკიცების საგანში შემავალი ფაქტობრივი გარემოება - უძრავი ნივთის ფლობის მართლზომიერების შესახებ.

3. სააპელაციო სასამართლოს განჩინება საკასაციო საჩივრით გაასაჩივრა მოპასუხემ და მოითხოვა გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება და საქმის დაბრუნება ხელახლა განსახილველად.

საკასაციო საჩივრის საფუძვლები:

3.1. კასატორების მითითებით, სასამართლომ არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ მოპასუხე სადავო ფართში არ შეჭრილა უკანონოდ და იქ ცხოვრობს მას შემდეგ, რაც მოსარჩელის რძალი გახდა. ჰყავს არასრულწლოვანი შვილები, რომლებიც ცხოვრობენ დედასთან ერთად. სასამართლომ არ გაითვალისწინა მცირეწლოვანი ბავშვების უფლებები და კანონიერი, ჭეშმარიტი და ნამდვილი ინტერესები. არ გაითვალისწინა „ბავშვის უფლებათა კოდექსის“ ის ფუნდამენტალური მოთხოვნები, რაც დემოკრატიულ სახელმწიფოში ბავშვის ჭეშმარიტ ინტერესებს უზრუნველყოფს და იცავს მათი ინტერესების ხელყოფისგან.

3.2. სასამართლომ არ მოუხმინა საქმეში მესამე პირებად ჩართულ მცირეწლოვან ბავშვებს, ისე მიიღო გადაწყვეტილება, რითაც დაირღვა „ბავშვის უფლებათა კოდექსის“ იმპერატიული მოთხოვნები.

3.3. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2022 წლის 17 თებერვლის განჩინებით სსსკ-ის 396-ე მუხლის საფუძველზე საკასაციო საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში, ამავე კოდექსის 391-ე მუხლის შესაბამისად დასაშვებობის შესამოწმებლად, ხოლო ამავე სასამართლოს 2022 წლის 27 მაისის განჩინებით საკასაციო საჩივარი დასაშვებად იქნა ცნობილი სსსკ-ის 391-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

4. საკასაციო პალატამ შეისწავლა წარმოდგენილი საკასაციო საჩივრის საფუძვლები, შეამოწმა გასაჩივრებული განჩინების იურიდიული დასაბუთება და მიაჩნია, რომ საკასაციო საჩივარი დასაბუთებულია, შესაბამისად, გადაწყვეტილება უნდა გაუქმდეს და ახალი გადაწყვეტილებით, თ.ტ-ძის სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

5. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 404-ე მუხლის პირველი ნაწილით, საკასაციო სასამართლო გადაწყვეტილებას ამოწმებს საკასაციო საჩივრის ფარგლებში. ამავე კოდექსის 407-ე მუხლის პირველი ნაწილის მეხუთე ქვეპუნქტის საკასაციო სასამართლო

კოდექსის 407-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, საკასაციო სასამართლო იმსჯელებს მხოლოდ ახსნა-განმარტებაზე, რომელიც ასახულია სასამართლო გადაწყვეტილებებსა და სხდომის ოქმებში. გარდა ამისა, შეიძლება მხედველობაში იქნეს მიღებული ამ კოდექსის 396-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტში მითითებული ფაქტები. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით კი, სააპელაციო სასამართლოს მიერ დამტკიცებულად ცნობილი ფაქტობრივი გარემოებები სავალდებულოა საკასაციო სასამართლოსათვის, თუ წამოყენებული არ არის დასაშვები და დასაბუთებული პრეტენზია (შედავება). დასაბუთებული პრეტენზია გულისხმობს მითითებას იმ პროცესუალურ დარღვევებზე, რომლებიც დაშვებული იყო სააპელაციო სასამართლოს მიერ საქმის განხილვის დროს და რამაც განაპირობა ფაქტობრივი გარემოებების არასწორად შეფასება-დადგენა, მატერიალურსამართლებრივი ნორმის გამოყენება ან/და განმარტება. განსახილველ შემთხვევაში, საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ კასატორმა წარმოადგინა დასაშვები და დასაბუთებული პრეტენზია (შედავება).

6. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ მხარეთა შორის დავის განხილვისას სასამართლოს უპირველესი ამოცანაა, დაადგინოს რას ითხოვს მოსარჩელე მოპასუხისაგან და რის საფუძველზე, ანუ რა ფაქტობრივ გარემოებებზე ამყარებს მოსარჩელე თავის მოთხოვნას. სასამართლომ მხარის მიერ მითითებული მოთხოვნის ფარგლებში უნდა მოძებნოს სამართლებრივი ნორმა, რომელიც იმ შედეგს ითვალისწინებს, რომლის მიღწევაც მხარეს სურს. მოთხოვნის სამართლებრივ საფუძველად განხილული ნორმა შეიცავს იმ აღწერილობას (ფაქტობრივ შემადგენლობას), რომლის შემოწმებაც სასამართლოს ვალდებულებაა და რომელიც უნდა განხორციელდეს ლოგიკური მეთოდების გამოყენებით, ანუ სასამართლომ უნდა დაადგინოს ამა თუ იმ ნორმაში მოყვანილი აბსტრაქტული აღწერილობა რამდენად შეესაბამება კონკრეტულ სიტუაციას და გამოიტანოს შესაბამისი დასკვნები. ის მხარე, რომელსაც აქვს მოთხოვნა მეორე მხარისადმი, სულ მცირე, უნდა უთითებდეს იმ ფაქტობრივ შემადგენლობაზე, რომელსაც სამართლის ნორმა გვთავაზობს (*სუსგ N ას-251-2018, 08.02.2022 წ.*).

7. საკასაციო პალატა განმარტავს, რომ საქმის განმხილველი სასამართლო შეზღუდულია მხოლოდ მხარის მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებებით, რაც შეეხება სამართლის ნორმების გამოყენებას, სასამართლო, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებით, ადგენს თუ რა სამართლებრივი ურთიერთობა არსებობს მხარეთა შორის და ამ ურთიერთობის მარეგულირებელი სამართლებრივი ნორმების საფუძველზე აკმაყოფილებს ან არ აკმაყოფილებს სარჩელს. მხარეთა შორის არსებული ურთიერთობის შეფასება შედის სასამართლოს კომპეტენციაში, თუმცა, საქმეზე გადაწყვეტილება მიღებულ უნდა იქნეს შეჯიბრებითობის პრინციპის სრულად რეალიზაციის პირობებში. სამოქალაქო საპროცესო კანონმდებლობა აგებულია რა დისპოზიციურობისა და შეჯიბრებითობის პრინციპებზე, პირის დარღვეული ან სადავოდ ქცეული უფლების დაცვა ამავე პირის ნებაზეა დამოკიდებული. მხარეები სამოქალაქო სამართალწარმოებაში თვითონვე განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის შეტანის შესახებ (სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3-4-ე მუხლები), რაც კანონის მოთხოვნათა დაცვით (ამავე კოდექსის 178-ე მუხლი) უნდა აისახოს მხარეთა მიერ სასამართლოში წარდგენილ სარჩელში (*სუსგ Nას-1163-2018, 08.02.2019 წ.; Nას-495-2020, 23.10.2020 წ.*).

8. საკასაციო სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს საქმის გადაწყვეტისათვის მნიშვნელობის მქონე შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

8.1. სადავო უძრავი ქონება, მდებარე: ხელვაჩაურის რაიონის სოფელში, საკადასტრო კოდი N....., მოსარჩელის საკუთრებას წარმოადგენს.

8.2. მოპასუხე მოსარჩელის შვილის - რ.ტ-ძის რეგისტრირებული მეუღლეა. 2009 წლის 12 მაისს დაბადებული ნ.ტ-ძე და 2015 წლის 25 იანვარს დაბადებული ბ.ტ-ძე არიან მოპასუხის შვილები და ამავე დროს მოსარჩელის შვილიშვილები.

8.3. ნ.და ბ.ტ-ძეები ცხოვრობენ დედასთან - ნ.ფ-ვასთან ერთად, მოსარჩელის კუთვნილ სახლში. მხარეები სადავოდ არ ხდიან იმ გარემოებას, რომ ნ.ფ-ვას და მასთან მცხოვრებ ბავშვებს საკუთრებაში უძრავი ქონება და შესაბამისად სხვა საცხოვრებელი არ გააჩნიათ.

9. მოცემულ შემთხვევაში, ერთმანეთს უპირისპირდება თ.ტ-ძის საკუთრების უფლება და ნ.ფ-ვას საცხოვრისის უფლება, რაც უკავშირდება არასრულწლოვანი შვილების დედასთან ცხოვრების უფლებას.

11. საკასაციო სასამართლო მიუთითებს „ბავშვის უფლებების შესახებ“ კონვენციაზე, რომლის მონაწილე სახელმწიფოებიც აღიარებენ, რომ ბავშვებს აქვთ განსაკუთრებული ზრუნვისა და დანხარების უფლება. კონვენციის მე-3 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ბავშვების მიმართ ყველა მოქმედებაში იმის მიუხედავად, მიმართავენ მას სოციალური უზრუნველყოფის საკითხებზე მომუშავე სახელმწიფო თუ კერძო დაწესებულებები, სასამართლოები, ადმინისტრაციული თუ საკანონმდებლო ორგანოები, უპირველესი ყურადღება ეთმობა ბავშვის საუკეთესო ინტერესების უზრუნველყოფას. იმავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად კი, მონაწილე სახელმწიფოები ვალდებულია კისრულობენ, უზრუნველყონ ბავშვი ისეთი დაცვითა და ზრუნვით, როგორიც საჭიროა მისი კეთილდღეობისათვის, ამასთან, ითვალისწინებენ მისი მშობლების, მეურვეების ან კანონით მისთვის პასუხისმგებელი სხვა პირების უფლებებსა და მოვალეობებს და ამ მიზნით მიმართავენ ყველა შესაბამის საკანონმდებლო და ადმინისტრაციულ ზომას.

13. „ბავშვის უფლებების შესახებ“ კონვენციით აღიარებული ბავშვის უფლებების სრულფასოვნად რეალიზაციისათვის, 2020 წლის 1 სექტემბრიდან საქართველოში ამოქმედდა ბავშვის უფლებათა კოდექსი, რომელიც, კანონის განმარტებითი ბარათის თანახმად, მიზნად ისახავდა ბავშვის კეთილდღეობის მისაღწევად საქართველოში ერთიანი სახელმწიფოებრივი ხედვისა და სისტემური მიდგომის ჩამოყალიბებას. კოდექსის მე-5 მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, **ბავშვს უფლება აქვს, მასთან დაკავშირებული ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღებისას უპირატესობა მიენიჭოს მის საუკეთესო ინტერესებს**, რომლებიც ბავშვისთვის ინდივიდუალურად, ამ კოდექსის, საქართველოს კონსტიტუციის, ბავშვის უფლებათა კონვენციის, მისი დამატებითი ოქმებისა და საქართველოს სხვა საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესაბამისად განისაზღვრება.

15. პაპისა და ბიბიის მიერ შვილიშვილოზე ზრუნვისა და მისი რჩენის მოვალეობა არ არის უახლო არც იუროპული სამართლის ძირფუძვლების, მაგალითად, გერმანიის სამოქალაქო კოდექსის (BGB) 1601-ე პარაგრაფის მიხედვით. ***პირდაპირი ხაზით ნათესავები ვალდებული არიან, არჩინონ ერთმანეთი.*** გერმანიის უზენაესმა ოფიციალურმა სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული ვალდებულება არსებობის შემთხვევაში. პაპა და ბიბია მოვალეობიდან თავიშორდნენ თავიანთივე სურვილებით მის არასრულწლოვან შვილიშვილს. მაშინაც კი, როდესაც წინააღმდეგობა გაუწიეს ამ გადაწყვეტილებას.

როდისაც ბავშვის ძმობლივს აქვთ გარჯიყოლი სანის შიქოსავალი. გახორჩინებოლმა შიქობლივმა ჰონარეყოლი გარემოებების არსებობისას ნაპოვნი სახსრებით უნდა დაიხმარონ თაღიანთ შიქოს. როდისაც პაპა და ბებია თინანსურათ იმიგარ მდგომარეობაში არიან, რომ მათ ასევე შიქოშლიათ შიქოლიშიქოლების რჩინისა და ზორუნისთავის სახსრები გაციონ. **სახამართლომ აღნიშნა, რომ ანონშიქოლის მიერ ნათესაური ააშორების გარე რჩინისა და ზორუნის მოგალოების დაწესება თაღბათაშიორის სოლოდარობის პრინციპის გარეხოყოლიება. ამთანათ. პაპა და ბებია მოგალონი არიან იზორუნონ შიქოლიშიქოში და მათ სასიკეთოთ სოკიალორი გოლოთეყოლიები აილონ, რაც სამოქალაქო-სამართლოებრივი ზრუნვის მოვალეობაში გამოიხატება (Beschluss vom 27. Oktober 2021 - XII ZB 123/21).**

16. ამდინად, საპასაოო პაოაზა მიიიწივს, რომ მიიიწილოვან ბაჟშავბს, რომიოთა ჯამოსახლობა თანხავდრავიი თიდიის ჯამოსახლობასთან და მხარებს შორის, არ არის მხოლოოთ მისააოთრისა და აჟანონო მფოოობოს შორის აოთთიართობა, არამიო იიო მოიიავს ასეო პაპისა და შიოლიშვიოების აოთთიართობასაჟ (აოთთიართობინის თალოსაზრისიო) და სწოოიო ამიოჟმი ბაჟშავს სააჟავთისო ინტერესები „წინ უსწრებს“ საკუთრების უფლებას (სუსგ. **ნას-454-426-2017, 05.05.2017წ.**).

17. სადავლო სააღიარებოთა და პატივითი ორთა პოლიტიკოსი, რომ სადავლო პოლიტიკაში თავისი ერთ-ერთი დადებითი პოლიტიკაში არ დაადასტურებდა მისაჯუთრის სარჩელი. რომლითაა იგი იტხობდა მოვასუხის (რძლის) არასრულიწლოვან შვილობთან ერთად განმოსახლობას. დადაში დადგინილია, რომ მოსარჩელი მოვასუხის და მისი ორი არასრულიწლოვანი შვილის გამოსახლობას სადავლო ბინიდან მოითხოვდა იმ მოტივით, რომ მოვასუხი არ უფლობდა მას. მოვასუხის არ დააჩინდა სხვა საჯივრებელი ბინა და იგი თავის ორ არასრულიწლოვან ბავშვთან ერთად ახლავრებდა სადავლო ბინაში. სასამართლომ აღნიშნა, რომ მოაგმოლო შიმთხივიაში. არ იყო დამოაგოთილი მისაჯუთრის ინჟირისის აპირაჟისობა და მისი მოაგოების აჯივრებლობა იყო დადგინებული. სადავლო პოლიტიკის მითითებით. პაპას სააღიარებო დადგინებების დარდა აქვს მოვალეობა, რომ შვილიშვილობის შიჟიმნას ახლავრებისათვის დასალო დარდი და იმ დითობაში. როდისაა მოვასუხის და მის არასრულიწლოვან შვილებს არ დააჩინდა სხვა საჯივრებელი სახლი. პაპის ზნეობრივი მოვალეობაა იზრუნოს შვილიშვილობაში. ზნეობრივწლოვანად დამომდინარი. სადავლო პოლიტიკაში მიიჩნია, რომ მოსარჩელი არამართლზომიერად იყენებდა მესაჯუთრის უფლებებს (სუსგ. Nას-545-728-08, 12.09.2008წ).

18. საქართველოს ორგანიზაციის სასამართლო 2017 წლის 05 მაისის №ს-454-426-2017 განჩინებით განმარტებულია, რომ მოცემულ შემთხვევაში, განსახილველი დაჟანგვის შედეგად უაპროპრიო მდგომარეობიდან უძრავი ქონების გამოთხოვასა და საკუთრებით სარგებლობის ხელშეშლის აღკვეთას, თუმცა, განსახილველი დაჟანგვის და ზომოთმცხმობილ სასამართლო პრაქტიკას ართიანებით არასრულყოფილ ბაჟების ოქრობის განხორციელებიში (იხრთიხრდინ ოჯახო გარემოში, დიდესთან და კონტინთ საცხდრბილი ადგილი და შესაბამისი პირბები) შესაბამისი პირბის მხრიდან პოზიტიური დლოდბილობის არსბობა, როგორიკაა უპირაქისად, თაჟდ მშობბობი და იმდდროულად, კაპა - ბებია, შესაბამისად, საკასაციო პალაქა მიიჩნიეს, მოპასუხის სქადიის შოჟასბისა და ოწინარისად, სამართბბრიდი ჟაჟიკაციის დლოდბილობის ათთალოსწინბობთ, მოხმბობილ სასამართლო პრაქტიკა, განსახილველ საქმიწი საკთრბის ოქრობის შოხუდდვის პროპორციულობისა და გონივრულობის თვალსაზრისით, რელეკანქურია.

19. საქმეზე დადგანილი ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, თავის ერთ მხარეზე არსებობს მოსარჩეოს საკუთრების თავისი ლეგიტიმური ინტერესი (საქართველოს აღნაგობის 19-ე მუხლისა და იერო აღნიშნულის პირველი დამატებითი ოქმის პირველი მუხლის, სსკ-ის 170-172-ე მუხლების სამართლებრივი საფუძვლით). **ხოლო ამ უფლების საპირწონედ წარმოადგენოდა მესაკუთრის არასრულწლოვანი შვილიშვილების მწვავე საჭიროება საცხოვრებლო ბინაზე (თავშესაფარზე), სადაც ისინი შეძლებენ ოჯახურ გარემოში - დიდასთან ერთად ცხოვრებასა და გაზრდას.** საპასუხოდ პალატა აღნიშნავს, რომ არასრულწლოვანთან მიმართებით ნებისმიერი საკითხის გადაწყვეტისას ამოსავალი წერტილი არის ბავშვის საუკეთესო ინტერესები, რომლის დასაცავად გათვალისწინებული უნდა იქნეს ბავშვის უფლებათა ზოგადი 81-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული პრინციპები. რომელიც ვერ იქნება შესრულებული, თუ ისინი არ იქნებიან უზრუნველყოფილი საცხოვრებლო ადგილით. შესაბამისად, საქმის ფაქტობრივი გარემოების გათვალისწინებით, **მოსარჩეოს აუთენტიკ საცხოვრებლო სახლში მისივე არასრულწლოვანი შვილიშვილების ცხოვრების პირობებში.** არსებობს საკუთრების აღნაგობითი უფლების დროებით შეზღუდვის მწვავე სოციალური საჭიროება, რაც გამოწვეულია მესაკუთრის შვილიშვილების საცხოვრებლის ქონის აუცილებლობით.

20. ზომიერ მიტითაგზო მსჯოლოზსთან ერთად სავსავიო სავსამართლო ყოვრადოზას ჯამახვილოებს ასევე საქმეში წარმოდაგნილო სსიპ სახელომწიფო ზოუნვისა და ჯრეფიზინგის მსხვიპოთა. დაზარალოგზოთა დახმარების სავგინგოს მყოვრეოზა-მზოუნვიოების და მზარდაგირის სირვისების დოპარგამინგის აგარის ა/რ სავგინგოს ხელოვგარის წარმომადგნილობის 2020 წოის 12 მარგის დასავნაზი. რომიოიკ მოვასოხისა და მის მყოლოოს - რ.გ-მის შორის არსეზოო სავმოგლოაქო საქმეზი (დავის სავგინგო წარმომადგინდა შვილოების სავბოვრევიოი ადოილოს ანსავზეზარ და ალიმინგის დასისრება) არის შიდაგნილო. ალიმინგოი დასავნის თანახმად, სავბოვრევიოი სახლო. სავარ 5.ფ-და ამართან და სავ შვილოთად ერთად ახვოვრეოდა. არის სავსართოლიანი აპვიგოლორი აის შინოზა (მოვამიოო საქმეზი სავდავო სახლო). რომიოის პირეოო სართოოს თვახვი სავბოვრევიოად არ იყინებს. 5.ფ-ვას ამრის - რ.გ-მის გადმოვგმით, იკი გეგმავდა, სახლოის მირრი სართოოის გავბოვრეზას. ხოლო მისამი სართოოი გავმოყინვიოიოი სავბოვრევიოად. სავსავიო პოოაგა მიიჩნევის, რომ ალიმინგოი დასავნიდან გავმომდინარი. სავბოვრევიოი სახლო მისი დიდი თვართის. ავრმოვ. იმის გავთვალისწინეოთ, რომ მისამი სართოოს იყინგინ

საჯხოვრებლად, მეორე სართულის გაქირავება შესაძლებელია, ხოლო პირველი სართულის დასაჯნის გაქირავების დროისათვის არ იყინებდნენ საჯხოვრებლად. შესაძლებელია, რომ სადავო სახლში ერთმანეთისგან დამოუკიდებლად (იზოლირებულად) იახლოვონ როგორც მოსარჩილი. ასევე მოპასუხიმ თავის არასრულწლოვან შვილებთან ერთად. აღნიშნული კი უზრუნველყოფს, როგორც მისაჯთრის მიერ მისი სააჯთრებით სარგებლობის უფლებას. ასევე ბაქშაბის სააჯთრის ინჰირისიბის დაქვას - უზრუნველყოფილი იქვნი საჯხოვრებლით, რქა თავის მხრივ უზრუნველყოფს სააჯთრის უფლებასქა თქ ბაქშაბის (რომლიბიც არის მოსარჩელის შვილიშვილები) საუკეთესო ინტერესებს შორის ბალანსის დაცვას.

21. ყოვლითი ზომოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საქსაქიო პოლიქა მიიქნევს, რომ მოსარჩილის მოთხოვნის დაქმყოფილობაზე უარის თქმა არის ლოჯიქიური და წარმოადიქს სააჯთრების უფლებაში ჩარევის პროპორციულ, გონივრულ და აუცილებელ ზომას.

22. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 411-ე მუხლის თანახმად, საქსაქიო სასამართლო თვითონ მიიღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე, თუ არ არსებობს ამ კოდექსის 412-ე მუხლით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების გაუქმებისა და საქმის სააქვლაციო სასამართლოში ხელახლა განსახილველად დაბრუნების საფუძვლები. საქსაქიო სასამართლო მიიქნევს, რომ, განსახილველ შემთხვევაში, არ არსებობს საქმის სააქვლაციო სასამართლოში ხელახლა განსახილველად დაბრუნების საფუძველი, ვინაიდან საჭირო არქა მტკიცებულებათა დამატებით გამოკვლევა, შესაბამისად, საქსაქიო სასამართლო უფლებამოსილია, თვითონ მიიღოს გადაწყვეტილება საქმეზე, კერძოდ, პალატას მიიქნია, რომ საქსაქიო საჩივარი ნაწილობრივ უნდა დაქმყოფილდეს; გაუქმდეს გასაჩივრებული განჩინება და სარჩელი უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის შესახებ არ დაქმყოფილდეს.

23. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. ამავე მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების თანახმად, აღნიშნული წესები შეეხება, აგრეთვე, სასამართლო ხარჯების განაწილებას, რომლებიც გაწიეს მხარეებმა საქმის სააქვლაციო და საქსაქიო ინსტანციებში წარმოებისას. თუ სააქვლაციო ან საქსაქიო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების განაწილებასაც.

24. განსახილველ შემთხვევაში, საქმის მასალებით ირკვევა, რომ მოპასუხეს სააქვლაციო და საქსაქიო ინსტანციის სასამართლოებში წინასწარ გადახდილი აქვს სახელმწიფო ბაქი 230 (80+150) ლარი, რისი ანაზღაურებაც მოსარჩელეს უნდა დაეკისროს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საქსაქიო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 399-ე, 372-ე, 264.3-ე, 408.3-ე, 411-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. ნ.ფ-ვას საქსაქიო საჩივარი ნაწილობრივ დაქმყოფილდეს;
2. გაუქმდეს ქუთაისის სააქვლაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2021 წლის 7 ოქტომბრის განჩინება და მიღებულ იქნეს ახალი გადაწყვეტილება;
3. თ.ტ-ძის სარჩელი არ დაქმყოფილდეს;
4. თ.ტ-ძეს (.....) ნ.ფ-ვას (.....) სასარგებლოდ დაეკისროს 230 (80+150) ლარის გადახდა, ამ უკანასკნელის მიერ სააქვლაციო და საქსაქიო ინსტანციის სასამართლოებში გადახდილი სახელმწიფო ბაქის ასანაზღაურებლად;
5. საქსაქიო სასამართლოს გადაწყვეტილება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

მოსამართლეები:

რევაზ ნადარია

თამარ ზამბახიძე

[← უკან](#)

[შემდეგი →](#)

